

Peter Hummel, eigenaar van Hummel Recycling in het Groningse Leek:

Verzekeraars moeten recyclingbedrijven niet over één kam scheren maar individueel beoordelen

In de verzekeringsbranche gaan alle seinen op rood zodra het 'R-woord' valt: Recycling. Bedrijven in deze sector zijn vandaag de dag ook op de coassurantiemarkt niet of - in het gunstigste geval - moeilijk te verzekeren. Niet geheel onbegrijpelijk gezien het relatief grote aantal forse branden in deze sector, vooral in het afgelopen jaar. Toch vindt Peter Hummel, samen met zijn broer Johan eigenaar van Hummel Recycling in het Groningse Leek, dat verzekeraars recyclingbedrijven niet over één kam moeten scheren maar hun risico individueel moeten beoordelen. "Ten eerste omdat de aard van de werkzaamheden kunnen verschillen – glas, tuinafval, puin, papier, kunststof, autobanden, ander afval, etc. – en daarmee het schaderisico, maar ook omdat het ene bedrijf het andere niet is als het om investeren in preventie en veilig werken gaat." ✍️ Jan van Stigt Thans

Peter Hummel en Jurjen Burghgraaf: "We hebben uit oogpunt van bedrijfscontinuïteit bewust meer geïnvesteerd in preventie dan wettelijk verplicht is. Daarvoor zijn de eisen in het Bouwbesluit gewoonweg ontoereikend."

Hummel Recycling is 30 jaar geleden begonnen met het regionaal inzamelen van oud ijzer, oud papier en kunststoffen en met het recyclen van papier, plastic en kunststof tot herbruikbare grondstoffen. Begonnen op een kleine ruimte van enkele honderden vierkante meter is de onderneming sindsdien uitgegroeid tot één van de grotere recyclingbedrijven in Noord-Nederland, al spreekt eigenaar Peter Hummel liever van een bedrijf dat zich toelegt op herverwerking van kunststof en op beperkte schaal papier. Op de huidige locatie op het industrieterrein van Leek heeft het bedrijf inmiddels 20.000 m2 grond tot zijn beschikking, waar 40 tot 50 medewerkers op jaarbasis 50.000 ton aan plastic verwerken; papier maakt maximaal 5% van de totale productie uit.

Hummel Recycling zamelt op diverse manieren kunststoffen en oud papier in. Dit wordt gesorteerd zodat het geschikt wordt gemaakt voor hergebruik. Vervolgens worden de homogene afvalstromen op soort gecompriëerd in een grote balenpers. Daarna worden de balen opgeslagen in een van de opslagloodsen. De laatste stap is dat de goederen verkocht en verladen worden. Bij internationale leveringen gaat het afval in transitie.

Schoon en veilig werken

Bij Hummel Recycling heeft van meet af aan schoon en veilig werken hoog in het vaandel gestaan. In de afgelopen drie decennia is er dan ook nauwelijks schade geweest op één bizarre periode van negen maanden in 2009 na waarin het maar liefst vier keer met een brand werd geconfronteerd: één keer door bliksem en drie keer door een onbekende oorzaak. Peter Hummel: "We zijn als bedrijf altijd verzekerd geweest en de contacten met onze verzekeringsadviseurs (Friesland Bank, later Rabobank), de huidige placing broker (Willis) en de betrokken verzekeraars (o.a. HDI) zijn altijd goed geweest. We wilden echter geen grote schades meer en zijn toen met het oog op de voorgenomen bouw van een nieuwe productielijn door onze bouwadviseur in contact gebracht met de onafhankelijke risicospecialist Jurjen Burghgraaf van Burghgraaf van Tiel & Partners. Die heeft gekeken naar ons productieproces en is in nauw overleg met ons tot voorstellen gekomen voor enkele fysieke en organisatorische preventieve maatregelen om de kans op brand en andere schade – en dus op bedrijfsstilstand – zoveel mogelijk te voorkomen."

Forse investeringen in preventie

Mede op advies van Jurjen Burghgraaf werd het risico opgesplitst door in de grote opslag- en sorteerhal dikke betonmuren te plaatsen met een brandvertraging van maar liefst 360 minuten, in het vervolg niet meer te shredderen (wat zeer brand- en schadeverhogend werk is), een geavanceerd rook- en roetdetectiesysteem geïnstalleerd en

Peter Hummel: "Waarom moet de sector zichzelf en zijn klanten gek maken door alle bedrijfsverzekeringen voor het einde van het jaar af te ronden?"

als organisatorische maatregel is onder meer aan het einde van de dag een extra afsluitronde ingevoerd op brandveiligheid. Volgens Burghgraef heeft Hummel Recycling minstens het dubbele bedrag in preventie geïnvesteerd dan wettelijk verplicht is conform het Bouwbesluit, dat onder meer brandvertragende betonmuren vereist van maximaal 60 minuten.

Hummel hierover: "Dat is een bewuste keuze geweest uit oogpunt van bedrijfscontinuïteit. Daarvoor zijn de eisen in het Bouwbesluit gewoonweg ontoereikend. Dat risico willen we niet lopen, maar willen we vooral grote branden voorkomen." De grootste uitdaging bij de laatste nieuwbouw vormde volgens hem het dak. "Enerzijds omdat isolatiemateriaal niet mogelijk was vanwege het brandverhogend aspect daarvan in combinatie met de door ons te recyclen materialen en anderzijds omdat bij een eventuele brand de brandweer erbij moet kunnen komen. Om die reden is om de tien meter een zogeheten 'lichtstraat' aangebracht." Desgevraagd zegt hij dat deze doelen de hiermee gemoeide forse investeringen meer dan waard vindt. "De laatste tien jaar is er geen noemenswaardige schade meer geweest. Bovendien heb ik van Jurjen begrepen dat we zonder deze maatregelen de verzekering niet rond hadden gekregen."

Verzekeringsbranche

Peter Hummel kijkt op zich positief naar de jarenlange samenwerking met de verzekeringsbranche. Dat neemt niet weg dat hem ook wel het een en ander van het hart moet. "De recyclingbranche is divers en de aanpak, werkwijze

en daarmee ook het risicoprofiel verschilt sterk per segment, zoals de verwerking van glas, tuinafval, puin, papier en kunststof. Ook gaat geen enkel bedrijf hetzelfde met preventie en veilig werken om. Maar we worden wel allemaal over één kam geschoren en hetzelfde beoordeeld. Ik vind een meer individuele beoordeling en een daarop gebaseerde differentiatie in premie en dekking meer op zijn plaats en een stuk eerlijker. Door onze investeringen in preventie is ons risicoprofiel gunstiger dan van andere recyclingbedrijven en dat zouden we graag terugzien in onze polis. Bij autoverzekeringen heb je een bonus/malussysteem met meer premiekorting naarmate je langer schadevrij rijdt. Wij claimen al tien jaar geen schade, maar betalen nu meer premie dan tien jaar geleden."

Een ander discussiepunt vormt de hoogte van de premie. "Daarover zijn we niet te spreken en al geruime tijd in gesprek met makelaar en verzekeraars. Ik vind de hoogte zo langzamerhand veel te gek worden en niet meer in verhouding staan tot het risico. Ik begrijp dan ook dat collega-bedrijven, die zich net als ons kunnen verzekeren, er om die reden voor kiezen om onverzekerd door te gaan. Waardoor er voor ons bovendien een concurrentienadeel ontstaat, omdat zij minder kosten hebben en dus een lager tarief kunnen vragen aan hun klanten."

Tot slot nog één tip van zijn kant aan het adres van de verzekeraars. "Waarom moet de sector zichzelf en zijn klanten gek maken door alle bedrijfsverzekeringen voor het einde van het jaar af te ronden? Een autoverzekering kun je toch ook elk moment van het jaar afsluiten en verlengen. Waarom de verzekeringen voor je bedrijf dan niet?

Dat voorkomt ook een hoop drukte en gestress in december."

Pionier op markt risicoinspecties

Bovenstaand praktijkverhaal staat niet op zich. Bij Burghgraef van Tiel & Partners, sinds vorig jaar oktober deel uitmakend van de Troostwijk Groep, is het dagelijkse kost om de risico's van bedrijven – van MKB tot multinational – te beoordelen en de bevindingen te vertalen in een rapport voor de opdrachtgever: het betreffende bedrijf of diens verzekeraar, makelaar of verzekeringsadviseur. Sinds de start in 2004 is het bedrijf met inmiddels 13 inspecteurs uitgegroeid tot het grootste onafhankelijke inspectiebureau van ons land, heeft het in de loop der jaren door zijn expertise en praktische oplossingen zeker in de (groot)zakelijke markt een goede naam opgebouwd als het om preventie en risico-inspectie gaat en wordt het op dit gebied alom beschouwd als een pionier.

Medeoprichter en directeur Jurjen Burghgraef: "Van meet af aan hebben we ervoor gekozen onze kennis te delen met de markt. Dat doen we onder meer door middel van een kleine twintigtal gerichte opleidingsmodules en we hebben eigen richtlijnen en protocollen geschreven: o.a. voor afvalsector, saunabranche, veevoederbedrijven en over risico's opslag lithium batterijen en zonnepanelen. Daarnaast hebben we inmiddels een eigen 'bibliotheek' opgebouwd en de opleiding die wij twee keer per jaar geven bestaat uit meer dan 1.400 pagina's met relevante informatie over hoe om te gaan met bepaalde risico's. In september zullen wij weer starten met een nieuwe opleiding.

Jurjen Burghgraef: "Ik heb het idee dat de risico's en brandveiligheid binnen de BV Nederland eerder verslechterd dan verbeterd"

Bewustwording

Door hun jarenlange ervaring op het gebied van risico-inspecties hebben de specialisten van Burghgraef van Tiel als geen ander een goed beeld hoe het gesteld is met de risico's en brandveiligheid binnen de BV Nederland. Zijn antwoord stemt niet bepaald tot geruststelling. "Ik heb eerder gezegd het idee dat het eerder verslechterd dan verbeterd. Het is weliswaar een gegeven dat het risicobewustzijn bij meer bedrijven lijkt te zijn toegenomen, maar dat komt doorgaans niet uit zichzelf maar doordat steeds vaker onverzekerbaarheid dreigt en bedrijven daardoor meer gedwongen worden preventieve maatregelen te treffen. Dat vind ik op zich wel merkwaardig, want oog en aandacht voor je eigen bedrijfscontinuïteit zou in de eerste plaats uit jezelf moeten komen"

Bovendien zijn er volgens hem een groot aantal risico's waarvan bedrijven zich nog niet of nauwelijks bewust zijn, zoals LED-verlichting, zonnepanelen en lithium batterijen. "Bovendien wordt er in de bouw nog altijd op grote schaal zeer brandbaar (polystyreen en polyurethaan) isolatiemateriaal toegepast, wat op grond van het Bouwbesluit is toegestaan omdat het voldoet aan de eisen ter bescherming van personen. Maar uit oogpunt van bedrijfscontinuïteit is het als bedrijf levensgevaarlijk om je daartoe te beperken", aldus Burghgraef, die daarnaast nog een drietal factoren noemt die risico- en schadeverhogend werken.

"Bedrijven worden groter en daarmee de omvang van hun bedrijfsrisico's en bovendien wordt op industrieterreinen de ruimte tussen bedrijven juist kleiner, waardoor bij brand de kans toeneemt dat deze naar 'de buurman' overslaat, zeker als zeer brandbaar isolatiemateriaal verwerkt is in de gebouwconstructie. Bedrijfschade is de derde schade verhogende trend, omdat in deze tijden

van 'just in time'-werken zowel de schadekans als de -omvang toeneemt."

Risicovolle bedrijfstakken

Wat zijn in uw ogen vandaag de dag de meest risicovolle en dus moeilijk verzekerbare bedrijfstakken? Burghgraef noemt afval- en recyclingbedrijven als eerste, gevolgd door bedrijven in de foodsector, vooral de vleesverwerkende industrie. In dat laatste zit volgens de risicospecialist iets merkwaardigs. "Enerzijds hebben deze bedrijven een enorme focus op voedselveiligheid om te kunnen voldoen aan de strenge HACCP-eisen. Maar anderzijds hebben ze hun bedrijf vaak ondergebracht in een 'brandbare doos' door het dak en de gevels vol te stoppen met brandbaar isolatiemateriaal. Daardoor kan een kleine brand op de werkvloer het gehele pand in lichterlaaie zetten", aldus Burghgraef, die ook bedrijfsverzamelgebouwen (veel bedrijven bij elkaar, waaronder vaak risicovollere starters) en de grotere agrarische bedrijven (vooral intensieve veehouderij (pluimvee en varkens) vanaf ca. 5.000 m2 als risicovolle bedrijfstakken bestempelt.

Jurjen's lijfspreuk is 'alles is verzekerbaar, mits...'. Hij licht toe: "In principe zouden alle bedrijfsrisico's verzekerbaar moeten zijn, mits het morele risico goed is en de klant voldoet aan de gevraagde preventieve maatregelen. Dat kan een sprinkler zijn, maar ook het veranderen van de inhoudelijke werk- en bedrijfsprocessen, het verwijderen van de aanwezige isolatiematerialen, verbeteren van de dak- en gevelconstructie tot zelfs het neerzetten van een compleet nieuw pand. "Ik denk te kunnen stellen dat 95% van de bedrijven na onze voorstellen zich alsnog kunnen verzekeren." Desgevraagd noemt hij de opstelling van verzekeraars 'hard, maar begrijpelijk', zeker als de resultaten verliesgevend zijn. "De eisen zijn soms

wat overtrokken, maar als je dan in overleg gaat, is er best nog wel het een ander mogelijk."

Advies aan bedrijven en verzekeraars

Tot slot, wat zou je aan bedrijven mee willen geven? Burghgraef neemt ook nu geen blad voor de mond. "Vertrouw niet op je architect, maar meer op de deskundige medewerkers bij verzekeraars. Ik zie in de praktijk van alledag dat er in ons land nog steeds gekke dingen worden gebouwd. Zoals een distributiecentrum van 16.000 m2 gebouwd in een stalen doos met piepschuim dak en met bovendien ook nog eens zonnepanelen daarop. Goedgekeurd op basis van het Bouwbesluit. En dan liggen er nog plannen voor een uitbreiding met nog eens 20.000 m2 onder dezelfde condities. Een kleine brand op het dak en het hele complex brandt af."

Welke les moeten bedrijven hieruit trekken? Burghgraef: "Realiseer je terdege dat het Bouwbesluit zich alleen richt op het voorkomen van slachtoffers, maar niet op het voorkomen van brand. Kortom, als je je hiertoe beperkt riskeer je onverzekerbaarheid en zet je je bedrijfscontinuïteit op het spel." Zou de wet aangepast moeten worden? "Dat is een utopie. Maar het zou wel goed zijn als er beter wordt gecommuniceerd dat het Bouwbesluit zich beperkt tot het beschermen van mensen en niet op het voorkomen van materiële schade."

Heb je nog een boodschap aan het adres van de verzekeringsbranche? "Kijk kritisch maar rechtvaardig naar risico's. Als een bedrijf duidelijk laat blijken bereid te zijn om te investeren in preventie, dan verdient hij mijns inziens een beloning in de vorm van een verzekeringsoplossing, al dan niet onder bepaalde voorwaarden. En dan niet voor één jaar, maar voor een langere periode, zodat zijn bedrijfscontinuïteit ook wordt gewaarborgd." <